

РЕШЕНИЕ № 182

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр.Перник, 06 ноември 2009 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично заседание на двадесет и осми октомври две хиляди и девета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

Членове: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Р. Стефанова, като разгледа докладваното от съдия СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. № 186 по описа за 2009 година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на гл. XII от АПК.

Образувано е по касационна жалба на П.Д.К.,***, против решение № 199/15-09.2009г., на Районен съд гр.Радомир, постановено по н.а.х.д. № 236/2009 г., с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № 144/14.03.2009г.

С потвърденото наказателно постановление на П.Д.К***. на основание члл82,ал.1,т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание: „глоба в размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца".

В касационната жалба не се правят оплаквания свързани с някое от касационните основания по чл.209 от АПК. Посочено е само, че за разглеждане на делото от РС-Радомир, жалбоподателката не е била надлежно уведомена. ,

В съдебно заседание процесуалният представител на касаторката поддържа твърдение,че скоростта засечена от радара е била на друго МПС и че П.К. при съставянето на акта не е разбрала за какво е санкционирана.

Ответникът по касационната жалба - Областна дирекция на МВР, не изразява становище по жалбата.

Окръжна Прокуратура - Перник, чрез своя представител поддържа в подробно изложени мотиви, че жалбата е неоснователна и следва да се потвърди решението на районния съд.

Административен съд - Перник, като взе предвид доводите и становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок, от страна в административно наказателното производство.

Разгледана по същество е неоснователна.

Касационната жалба е бланкетна. Не се сочат конкретни касационни основания. Твърди се, че решението е неправилно и незаконосъобразно без да се мотивират тези твърдения. Оплакванията развити и пред двете инстанции са немотивирани, бланкетни и не се подкрепят от събраните доказателства, следователно са и необосновани.

При осъществяване на проверката на законосъобразността на АУАН и НП във въззивното производство районният съд е постановил правилен съдебен акт.

В преценката си дали да се издаде НП административно - наказващият орган се основава на фактическите констатации на акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за верни до доказване на противното. В този смисъл съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Кредитирайки тези доказателства -показанията на свидетелите, във връзка с констатациите при съставяне АУАН, районният съд е събрал необходимите доказателства за да направи правилен извод, за извършеното нарушение. Касаторът е имал осигурена възможност да ангажира доказателства в подкрепа на развиваните в касационната жалба оплаквания. Правото на защита на жалбоподателя не е било нарушено, както се твърди пред настоящия състав. Пред районния съд са снети свидетелски показания от актосъставителя, които преценени в съответствие с приложените писмени доказателства са дали основание на съда да приеме за установена фактическата обстановка при която е извършено нарушението. Оспорващият не е ползвал правата, предоставени му по реда на чл. 44 ^{от} ЗАНН, а пред касационния състав навежда доводи за наличие на други участници в движението, които според него са повлияли на фиксираната скорост на движение, даваща основание за налагането на административно наказание. В тази насока мотивите на районния съд са правилни и се споделят изцяло от касационния състав.

Не е налице и посоченото в касационната жалба нарушение на процедурата по призоваване на жалбоподателката пред въззивния съд. Съгласно чл.61, ал.2 от ЗАНН съдът дава ход на делото и когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес. Адресът посочен от П.К. в собственоръчно написаната ѝ жалба е гр. *****. На този адрес са изпратени призовките от РС-Радомир и правилно е прието в с.з. от 03.09.2009 г., че е спазена процедурата по призоваване и е даден ход на делото.

Не се констатираха при разглеждането пред настоящата инстанция пороци на съдебния акт, свързани с неправилно прилагане на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила или необоснованост, които да налагат отмяната му.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 199/15.09.2009 г., на Районен съд гр.Радомир, постановено по н.а.х.д. № 236/2009 г. Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1./п/

2/п/.